

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200468
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6614200468.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu M. B. O., G. XX.XX.XXXX, E. K. K. K., B. XX, zastúpený JUDr. Erikou Golskou, advokátkou so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 29 proti žalovanej C. K., G. XX.XX.XXXX, E. K. L., P.K. T./., zastúpená JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátom so sídlom Veľký Krtíš, SNP 1/A, o zaplatenie 816,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

návrh na zaplatenie 816,79 Eur s príslušenstvom z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 518,29 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 16.01.2014 domáhal zaplatenia sumy vo výške 816,79 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 816,79 Eur od 21.12.2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodňoval bezdôvodným obohatením žalovanej voči postupcovi pohľadávky. Žalobca uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 28.11.2013 sa stal veriteľom pohľadávky voči žalovanej v celkovej výške 3 891,74 Eur. Postúpená pohľadávka pozostávala z uhradených nákladov spojených s užívaním bytu a služieb bytu Č. XX G. A. G. X. O. K. V., A.É. Č. XXX, Z. Č. XX, U. Č. XX, G. P. T./., Z. L., J. G. L. Z. Č.. XXXX, Z. U. Ú. L., C. U. O. C. Ú.J., U. Q. U. L., ktorý od novembra 2011 užívala výlučne žalovaná. Náklady spojené s užívaním predmetného bytu hradil postupca. Postúpená pohľadávka sa skladala z uhradených mesačných platieb za služby spojené s užívaním bytu, ktoré určil správca bytového domu spoločnosť A., a. s. a predpísanej úhrady na dodávku a distribúciu elektriny zo strany SSE, a.s. na rok 2012 a ďalej úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska od 01.01.2012 do 16.08.2013 (v sume 4,64 Eur mesačne). Tieto platby boli zaplatené postupcom prostredníctvom SIPO. Postupca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej dňa 02.12.2013. Žalobca výzvou dňa 06.12.2013 písomne vyzval na splnenie záväzku s lehotou na vydanie bezdôvodného obohatenia do 20.12.2013. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení žalobcovi odmietla vydať bezdôvodné obohatenie s poukazom na to, že postupca - bývalý manžel sa v konaní o rozvod manželstva č. k. 5P/5/2011 dobrovoľne zaviazal uhrádzať plnenia spojené s užívaním predmetného bytu a žalovaná nemala vedomosť o skutočnosti, že je povinná hradiť si tieto náklady za užívanie bytu sama. Žalobca mal za to, že síce postupca v konaní o rozvod manželstva na pojednávaní dňa 17.10.2011 pod sp. zn. 5P/5/2011 vyhlásil, že je ochotný do času, kým si žalovaná nenájde zamestnanie hradiť náklady za užívanie bytu, avšak žalovaná od 01.01.2012 si našla zamestnanie, pričom naďalej nechala náklady hradiť postupcovi. Toto potvrdzuje vyjadrenie postupcu zo dňa 14.12.2011 v konaní sp. zn. 5P/5/2011, kde postupca uviedol túto skutočnosť. Navyše to, že postupca žiadal od žalovanej platenie úhrad spojených s užívaním predmetného bytu, vyplýva z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovanej zo dňa 03.01.2013 v konaní č. k. 13C/72/2012 na Okresnom

súde v Lučenci na strane 4 vyjadrenie uvádza, že jej prišla SMS od postupcu, aby uhradila 800 Eur za bývanie. Žalobca si z dôvodu hospodárnosti konania uplatňuje len čiastkové plnenie od 17.01.2012 vo výške 268,51 Eur (pozostáva zo 185,87 Eur + 78 Eur + 4,64 Eur za mesiac február), zo dňa 16.02.2012 vo výške 274,14 Eur (191,50 Eur + 78 Eur + 4,64 Eur za mesiac marec) a zo dňa 16.03.2012 vo výške 274,14 Eur (191,50 Eur + 78 Eur + 4,64 Eur za mesiac apríl) t. j. v celkovej výške 816,79 Eur. Žalobca si uplatňuje aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania.

Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/9/2014-29 zo dňa 03.03.2014 uviedla, že nesúhlasí s nárokom žalobcu z dôvodu, že predmetný byt užíva s dvoma maloletými deťmi postupcu, vlastníkom bytu sa stal manžel (postupca) za trvania manželstva a nadobudol ho do svojho výlučného vlastníctva. V konaní o určenie výživného a v konaní o rozvode manžel (postupca) vyhlásil, že bude platiť úhrady za užívanie bytu, keďže v byte žalovaná býva s ich spoločnými deťmi. Žalovaná od mája 2013 platí za užívanie bytu správcovi, dovedy žalovaná nebola vyzvaná postupcom, že má platiť platby. Úhradu nákladov za užívanie bytu zo strany postupcu považovala za dar a v dobrej viere a dobromyseľne platenie týchto nákladov prijala, nakoľko mala nízky príjem. Pokiaľ ide o SMS, ktorou ju postupca v máji 2012 vyzval, aby do dvoch dní uhradila 800 Eur, považovala to za konanie v afekte z dôvodu, že v tom čase jej veľa krát posielal postupca rôzne SMS výhražného typu. Žalovaná namietla žalovanú sumu s poukazom, že neboli doručené a preukázané jednotlivé náhrady, ďalej nesúhlasí s požadovaným nárokom, nakoľko podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov § 10 Zákona č. 182/1993 Z. z. sú povinní vlastníci bytov a nebytových priestorov poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv. Keďže tieto náklady mal platiť vlastník bytu a žalovaná nie je vlastníkom bytu, nemohla jej vzniknúť povinnosť platiť tieto úhrady, toto je aj s poukazom na to, že úhrady do fondu opráv sú ručené ako investície do vlastníctva nehnuteľností na jej zhodnocovanie a žalovaná ako nevlastníčka nehnuteľnosti nemá žiadnu povinnosť sa podieľať na týchto úhradách.

Súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu a zistil nasledovné skutočnosti.

Žalobca na pojednávaní dňa 03.09.2014 uviedol, že pohľadávka voči žalobkyni mu bola postúpená B.. B. K. na základe ich vzájomných súkromných vzťahov. B.. K. ho informoval, že ako pomoc žalovanej sa zaviazal hradiť náklady za užívanie bytu, pokiaľ si žalovaná nenájde zamestnanie. Keďže sa žalovaná od januára 2012, zamestnala, B.. K. už nebol povinný platiť tieto náklady, a tým, že ich plnil došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovanej.

Žalovaná na pojednávaní dňa 25.06.2014 uviedla, že exmanžel žalovanej platil náklady spojené s užívaním bytu na základe ústnej dohody medzi žalovanou zo dňa 17.10.2011. Na pojednávaní uviedol, že nechá manželku bývať v byte aj s deťmi a jej výdavky bude platiť on. Žalovaná uhradila náklady spojené s užívaním bytu od mája 2013. Žalovaná uviedla, že jej exmanžel B.. B. K. uviedol, že bude pomáhať s platením nákladov na bývanie, nakoľko tam žije s jeho deťmi a to na pojednávaní vo vyjadrení zo dňa 14.12.2011 v konaní pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 5P/5/2011. B.. K. sa žalovanej mal vyhrážať, že ju zničí. Pokiaľ B.. K. tvrdil, že jeho záväzok platiť za úhrady za užívanie bytu bolo obmedzené, kým si žalovaná nenájde zamestnanie, je zvláštne prečo čakal rok a pol s výzvou na zaplatenie (jedná sa o výzvu zo dňa 02.12.2013 o postúpení pohľadávky).

Svedok B.. B. K. na pojednávaní dňa 09.09.2014 uviedol, že v roku 2011 podal návrh na rozvod so žalovanou a v tom čase bývali v spoločnom byte, pričom platil všetky náklady spojené s užívaním bytu, nakoľko mal príjem ako zamestnaný a žalovaná nie. Svedok uviedol v konaní o rozvod na pojednávaní, že je ochotný hradiť náklady spojené s užívaním bytu, kým si žalovaná nenájde zamestnanie, avšak jeho dovetok nebol zachytený v zápisnici. Ohľadom tejto skutočnosti uviedol, že nežiadal opraviť zápisnicu, kde bolo uvedené jeho vyjadrenie, ktoré nemalo byť úplne zaznamenané. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej, svedok v konaní o rozvod písomne uviedol, že tie náklady je ochotný hradiť do času, kým si žalovaná nenájde zamestnanie. Svedok uviedol, že byt je momentálne vo vlastníctve B.. O.. Ďalej uviedol, že pôvodne bolo v rozsudku prvostupňového súdu uvedené, že skutočnosť, že bude platiť náklady spojené s užívaním bytu, budú zohľadnené, avšak druhostupňový súd zrušil tento rozsudok a v ďalšom rozhodnutí už nebola zohľadnená táto skutočnosť. Svedok ďalej uviedol, že so žalovanou nebola žiadna dohoda o tom, kto má platiť byt, nakoľko spolu nekomunikujú ani po troch rokoch od rozvodu. Ohľadom skutočnosti, že platil za byt napriek tomu, že v septembri 2011 previedol byt na tretiu osobu, svedok uviedol, že mal nastavené inkaso na účte, kde mu platba odchádzala z účtu. Svedok ďalej

uviedol, že žalovaná nemala uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu, žiadala ju uzavrieť s tým, že jej právna zástupkyňa ju vypracuje. Táto však návrh zmluvy nezaslala. Preto bola zmluva zaslaná matkou svedka, ako aj B.. O. a žalobcom a pričom ale nedošlo k jej uzavretiu. Ohľadom zaslania SMS, ktorou žiadal zaplatiť 800 Eur za užívanie bytu a prvýkrát vyzval žalovanú na jej zaplatenie, uviedol, že ju zasielal o 21.45 h. Na otázku či svedok komunikoval so svojou matkou, ktorá bola vlastníčkou bytu v predmetnom čase, svedok uviedol, že sa so svojou matkou o tom hádal, nakoľko matka mu hovorila, že v byte bývajú ich spoločné deti. Ohľadom skutočnosti, či svedkova matka ako vlastníčka bytu bola uzrozumená s tým, že žalovaná má plniť tieto sumy, svedok uviedol, že jeho matka chcela prispievať žalovanej, pričom sa s matkou o tom hádal avšak platba odchádzala každý mesiac automaticky z inkasa. Preto to už so svojou matkou ďalej neriešil, nakoľko mali na to rozdielne názory.

Svedkyňa M.. V. K. uviedla, že žalovaná je jej bývalá nevesta, pričom uviedla, že dohoda medzi jej synom (B.. B. K.) a žalovanou bola taká, že kým nebude zamestnaná, nemusí platiť za byt a keďže v januári nastúpila, vznikla jej povinnosť platiť. Svedkyňa však zároveň uviedla, že toto nemala preukázané, nakoľko syn aj žalovaná tvrdili niečo iné. Keď bola na dovolenke v máji roku 2012, dostala SMS správu od žalovanej, že sa jej vyhrážal jej syn (B.. B. K.), aby platila nájomné. Svedkyňa potom, čo sa vrátila z dovolenky domov, navštívila žalovanú a ponúkla jej 800 Eur na zaplatenie, nakoľko tvrdila, že syn žalovanej jej tvrdil, že bude platiť nájomné on. Svedkyňa chcela zároveň žalovanej prispievať po 100 Eur, čo žalovaná odmietla. Žalovaná svedkyňu uviedla, že chce uzavrieť nájomnú zmluvu s tým, že jej právna zástupkyňa urobí takúto zmluvu. Svedkyňa s tým nesúhlasila, lebo chcela, aby jej syn ako právnik vypracoval túto zmluvu. K uzavretiu nájomnej zmluvy však nedošlo. Keďže nechcela zasahovať do sporov medzi žalovanou a jej synom, predala byt, aby nemusela riešiť s tým spojené problémy. Svedkyňa potvrdila, že tým, že predala byt, neriešila nijako situáciu s neplatením ohľadom novej dohody so jej synom. Ohľadne platenia nákladov s užívaním bytu, svedkyňa uviedla, že nebola schopná platiť obidva byty a brala to tak, že syn to má platiť, nakoľko svedkyňa nemá dostatok prostriedkov na úhradu svojho a ešte druhého bytu. Synovi na platby za byt neprispievala, ponúkla to len žalovanej, pričom tých 800 Eur, ktoré chcela žalovanej dať, nemalo ísť na jej účet, ale malo ísť na synov účet. Peniaze od žalovanej späť nechcela pýtať.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.11.2013 (na č. I. 5 - 7) vyplýva, že postupca B.. B. K. postúpil na postupníka - žalobcu svoje pohľadávky voči žalovanej, kde sú zahrnuté platby spojené s užívaním predmetného bytu, úhrady za dodávku a distribúciu elektriny, úhrady za službu verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska, v celkovej výške 3 891,47 Eur. V zmluve sú tieto nároky odôvodnené § 451 ods. 1 OZ a § 454 OZ. V zmluve sa postupník zaviazal zaplatiť za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške 3 891,47 Eur.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky (na č. I. 9) vyplýva, že B.. B. K. oznámil žalovanej, že 28.11.2013 postúpil ako veriteľ svoju pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 3 891,47 Eur na žalobcu.

Z výzvy na plnenie (na č. I. 10) vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 3 891,47 Eur a to do 20.12.2013 na účet žalobcu.

Z vyjadrenia k výzve na plnenie (na č. I. 12) žalovaná žalobcovi uvádza, že nesúhlasí s tým, že by došlo u nej k bezdôvodnému obohateniu na úkor B.. B. K. s tým, že plnenie od B.. K. bolo prijaté dobromyseľne vychádzajúce z jeho vyhláseného záväzku voči nej a ich spoločným deťom.

Z prehľadu platieb za január 2012 až december 2012 vystavených SPOOL, a.s. (na č. I. 13) súd zistil, že platby pre SPOOL, a. s. uhradené prostredníctvom SIPO činili sumu 185,87 Eur za mesiac február, sumu 191,50 Eur za mesiac marec, sumu 191,50 Eur za apríl 2012.

Z oznámenia o úpravy výšky preddavkových platieb Stredoslovenskej energetiky, a.s. na č. I. 14 súd zistil, že výška preddavkovej platby bola stanovená s účinnosťou od januára 2012 na 78 Eur mesačne.

Zo zápisnice v konaní sp. zn. 5P/5/2011 zo dňa 17.10.2011 (na č. I. 17 spisu sp. zn. 5P/5/2011) súd zistil, že B.. B. K. sa vyjadril, že bude uhrádzať všetky náklady vo výške 280 Eur, za byt, ktorý žalovaná obýva spolu s ich spoločnými deťmi.

Z vyjadrenia navrhovateľky k odvolaniu odporkyne zo dňa 16.11.2012 č. k. 13C/72/2012 (na č. I. 15) súd zistil, že žalovaná uviedla, že v máji 2012 jej prišla SMS od B.. B. K., že jej dáva 2 dni na uhradenie 800 Eur za bývanie, pričom žalovaná žiadala nájomnú zmluvu, avšak táto ku dňu podania t. j. k 21.12.2012 nebola pripravená.

Z vyjadrenia odporcu B.. B. K. (na č. I. 16, ktorý sa zároveň nachádza v pripojenom spise Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5P/5/2011) v súvislosti s dôkazom - prehľad pohybov na bežnom účte (na č. I. 18 - 20) súd zistil, že bola uskutočnené z čísla účtu 2618170588 vedenom v E. banke platby 17.01.2012 platba vo výške 268,51 Eur, 16.02.2012 platba vo výške 274,14 Eur a 16.03.2012 platba vo výške 274,14 Eur.

Z prehľadu SMS (na č. I. 82 - 83), ktoré predložila žalovaná, vyplýva, že SMS označené od sa nachádza SMS, v ktorej je uvedený: „U. C. K. Z. K. V. M. M. J. F. K. R. XXX N. E. E. O. Q. A. E. A. O. G. B. F. Q. A. A. G. A.. V.. O..“ SMS je zaslaná 11.05.2012 o 00.21 h a rovnako SMS o 00.24 h. Taktiež z SMS zo dňa 15.05.2012 o 10.49 h vyplýva, že: „C. Z. A. G.T. L. E. F. K. O. Q. B. A. Z. Z. O. Q. O. E. V..“ Z ďalších SMS správ vyplynulo, že B.. B. K., požadoval od žalovanej plnenie za byt, pričom medzi žalovanou a B.. K. bol nesúlad v tom, kto má tieto plnenia hradíť vzhľadom na vyjadrenie B.. K. v konaní o rozvod.

Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva číslo 6589 (na č. I. 93) súd zistil, že predmetný byt Č.. XXX G. O. Č.. XXXX/X G.Ú. A. Z. U., U. Q. C. Ú. L., K. Č.. XX G. X. O. je vo vlastníctve B.. A. O..

Na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd učinil nasledujúci záver o skutkovom stave veci. Žalovaná užívala predmetný byt v dobe, za ktorú boli vykonané platby B.. B. K. (postupcom pohľadávky a svedkom v konaní) - od 17.01.2012 do 16.03.2012 t. j. v čase za ktorý je uplatňovaná predmetná pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia. Súd túto okolnosť považoval za nespornú, nakoľko toto nepopierala ani samotná žalovaná a vyplývalo to aj z ďalších nepriamych dôkazov, SMS komunikácie medzi žalovanou a B.. K. a potvrdila to aj výpoveď svedkyňi M.. V. K.. Súd ďalej považoval za nesporné, že v danom období boli vykonané platby spojené s užívaním bytu a elektrinou v celkovej výške za mesiac január vo výške 268,51 Eur zaplatené 17.01.2012, za mesiac február vo výške 274,14 Eur zaplatené 16.02.2012, za mesiac marec 16.03.2012 vo výške 274,14 Eur. Súd zistil, že tieto platby zaplatil B.. K., čo vyplynulo z jeho výpovede, ako aj z predložených pohybov na bežnom účte (na č. I. 18 - 20). Pôvodne sa B.. K. zaviazal hradíť náklady na bývanie žalovanej (viď zápisnica v konaní sp. zn. 5P/5/2011 zo dňa 17.10.2011 na č. I. 17 spisu sp. zn. 5P/5/2011), avšak uviedol toto svoje vyjadrenie na právu mieru ako to vyplynulo z jeho vyjadrenie v konaní sp. z. 5P/5/2011 (na č. I. 16, ktorý sa zároveň nachádza v pripojenom spise Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5P/5/2011), kde obmedzil tento svoj záväzok na dobu, kým si žalovaná nenájde zamestnanie. Keďže B.. K. považoval uhradené platby za bezdôvodné obohatenie žalovanej, na základe toho vyzval žalovanú na plnenie prvýkrát SMS správou v máji 2012. B.. B. K. ako postupca uzavrel zmluvu so žalobcom ako postupníkom dňa 28.11.2013, kde požadovaný pohľadávku postúpil žalobcovi. Zároveň túto skutočnosť oznámil listom zo dňa 02.12.2013. Vlastníčkou bytu v inkriminovanej dobe bola svedkyňa M.. V. K.. M.. K. platbu za plnenie spojené s užívaním bytu na základe konkludentnej dohody prenechala na platenie svojho syna B.. B. K., ktorý na základe vyššie uvedeného dokazovania tieto platby uskutočňoval.

Podľa § 10 ods. 1, veta prvá, zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Právny vzťah bezdôvodného obohatenia ako samostatný právny vzťah vzniká v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu na základe určitej právnej skutočnosti alebo v súlade s § 454 v prípade ak niekto poskytne plnenie za iného. Na základe takéhoto právneho vzťahu vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť. To, či v danom prípade je plnenie bezdôvodné, závisí od posúdenia takých okolností, za ktorých dochádza k plneniu. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniká pri splnení týchto predpokladov: a) vznik bezdôvodného obohatenia objektívne

merateľného v peňažných jednotkách na strane povinného, b) získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone c) vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu, pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, d) nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje. V prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe dôvodu v § 454 ide o bezdôvodné obohatenie vtedy, keď ten, za koho bolo plnené, bol povinný podľa práva plniť sám, avšak neplnil, zatiaľ čo ten, kto za neho plnil, sám túto povinnosť nemal. Z toho vyplýva, že vznik bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ sa vzťahuje len na prípade, pri ktorých existuje právna povinnosť na konkrétne plnenie toho, za koho bolo plnené a na druhej strane neexistuje povinnosť na plnenie na strane toho, kto plnil. Táto právna povinnosť môže vyplývať jednak zo zákona alebo zo záväzku. Z uvedeného teda vyplýva, že aby boli splnené podmienky dispozície § 454 OZ, je potrebné splniť dve podmienky a to 1. existencia právnej povinnosti na konkrétne plnenie na strane toho, za koho bolo plnené tzv. povinného subjektu a 2. splnenie tejto povinnosti subjektom, ktorý nemal právnu povinnosť plniť. Medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu, musí byť zrejmé, že sa plní za iného a zároveň nesmie ísť o plnenie proti vôli povinného (viď Fekete. I: Občiansky zákonník. Veľký komentár, Bratislava, Eurokódex 2011, s. 1212 - 1233).

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd zistil, že žaloba nie je dôvodná. Z vykonaného dokazovania pri aplikácii vyššie uvedených právnych noriem súd učinil záver, že nie sú splnené podmienky podľa § 454 OZ vyplývajúce zo skutočnosti, že u žalovanej nebolo žalobcom preukázaná stanovená právna povinnosť žalovanej plniť vtedajšej majiteľke bytu svedkyňi M.. V. K. a to ani zo zákona ani zo záväzku. Samotná sZ. M.. K. pri svojom výsluchu uviedla dňa 03.09.2014 uviedla, že keď jej žalovaná oznámila, že sa vyhrážal jej syn, aby platila nájomné, tak navštívila žalovanú a chcela jej dať 800 Eur (fakticky ako dar), aby uhradila tieto prostriedky na účet syna. O tom, či sa syn B.. B. K. zaviazal platiť tieto platby za žalovanú alebo nie, nemala nijako preukázané. Nechcela sa angažovať medzi žalovanou a svojim synom B.. B. K. a preto radšej byť predala. Taktiež núkala žalovanej 100 Eur ako príspevok na užívanie bytu. So žalovanou nemala uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu, ani ju nikdy nevyzvala na plnenie akejkoľvek dlžnej sumy. Ako sama uviedla platbu bytu ponechávala na syna, nakoľko by nebola schopná platiť dva byty. Tieto závery potvrdzovala aj výpoveď žalovanej a taktiež predložené SMS, z ktorých vyplynulo, že o platbách za byt komunikoval len B.. K. so žalovanou, pričom z komunikácie ovplyvnenej vzájomnými narušenými vzťahmi, vyplynulo, že medzi nimi nebola zhoda ohľadom skutočnosti, kto má hradiť predmetné náklady. V danom prípade sa žalovaná bránila tým, že B.. K. sa zaviazal hradiť tieto náklady neobmedzene, avšak tu súd zistil, že B.. K. svoje tvrdenie upravil vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej v konaní 5P/5/2011, že mienil tak učiniť len do času, kým si žalovaná nenájde zamestnanie. Súd mal zato, že žalovaná sa o tom mohla dozvedieť, nakoľko toto vyjadrenie bolo súčasťou súdneho spisu a preto ak dobrovoľne sa B.. K. zaviazal hradiť tieto náklady, rovnako dobrovoľne mohol obmedziť túto povinnosť.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že potenciálna vlastníčka pohľadávky M.. V. K., ktorá bola v tom čase vlastníčkou predmetného bytu, neprejavila žiadnu vôľu, aby žalovanej stanovila povinnosť plniť tieto úhrady spojené s užívaním bytu. Toto vyplývalo zo skutočnosti, že nevyzvala nikdy žalovanú na plnenie týchto úhrad, neuzatvorila s ňou zmluvu o tom, že by tak mala byť a jediné výzvy pochádzali od svedka B.. B. K., pričom tento ju vyzýval vo formulácii, že žalovaná dlží jeho matke za užívanie bytu. Samotná svedkyňa M.. V. K. (matka B.. K.) nepožadovala po žalovanej úhradu za užívanie bytu, ani z jej konania nevyplývalo, že by ona stanovila túto povinnosť žalovanej, naopak ona samotná chcela uhradiť túto sumu za žalovanú. To, že B.. B. K. plnil tieto platby, vyplývalo len z konkludentnej dohody medzi svedkyňou M.. V. K. a B.. B. K., ako aj vyplynulo z výpovede M.. V. K.. Ohľadom stanovenia tejto povinnosti voči žalovanej medzi M.. V. K. a B.. B. K. nebol jednotný názor, samotná svedkyňa aj svedok potvrdili, že sa o tejto skutočnosti navzájom hádali. Z uvedeného mal súd za to, že nie je splnený predpoklad na aplikáciu § 454 OZ pri stanovenom bezdôvodnom obohatení, nakoľko povinnosť žalovanej nebola stanovená žiadnou zmluvou ani dohodou medzi vlastníčkou bytu M.. V. K. a žalovanou. Pritom z konania svedkyne nijako nevyplývala skutočnosť, že by chcela žalovanej stanoviť takúto povinnosť. To vyplývalo aj zo samotného správania svedkyne M.. K., ktorá žalovanej prišla poskytnúť sumu, ktorú od nej SMS požadoval syn svedkyne - B.. B. K.. Súd mal zato, že svedkyňa nechcela nikdy požadovať platby za úhrady za užívanie bytu, z dôvodu, že svedkyňa si uvedomovala skutočnosť, že byt obýva jej bývalá nevesta s jej vnúčatmi a zrejme nepovažovala za správne, aby bol voči žalovanej zaujatý takýto postup. Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú. V danom prípade nad rámec potrebného

odôvodnenia súd uvádza, že uvedenú sumu vzhľadom na zistené skutkové okolnosti tohto prípadu, mohla v danom prípade dôvodne požadovať svedkyňa M.. V. K., ktorá za daných zistených skutkových okolností, jediná mohla postúpiť svoju pohľadávku, avšak z jej výpovede ako aj jej konkrétneho správania vyplynulo, že ona samotná túto povinnosť žalovanej neurčila, nevymáhala a zrejme ani nechcela určiť. V danom prípade vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu mal súd za to, že bezdôvodné obohatenie by si preto za daných okolností potom mohol uplatňovať svedok B.. K. respektíve žalobca po postúpení pohľadávky, len voči M.. V. K., keďže plnil to čo mala plniť M.. V. K. ako vlastníčka predmetného bytu vzhľadom na § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestoroch, z ktorých vyplýva, že úhrady spojené s užívaním bytu je povinný platiť vlastník.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v spore procesný úspech, preto súd v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov konania žalovanej, ktoré vyčísliť v zákonnej lehote právny zástupca žalovanej.

Podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len "výpočtový základ").

Podľa § 9 ods. 1 citovanej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 Eur do 6 638,78 Eur 41,49 Eur + 9,96 Eur za každých aj začatých 331,94 Eur prevyšujúcich sumu 663,88 Eur.

Podľa § 13a ods. 1 citovanej vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo proti strane týkajúce sa veci samej, d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, e) vypracovanie právneho rozboru veci, f) rokovanie s proti stranou, a to za každú skončenú hodinu, g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania, h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 citovanej vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3, 4 citovanej vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu

za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 7 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije. Sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. 6) Pri použití prívesu k osobnému cestnému motorovému vozidlu sa základná náhrada zvýši o 15%. Náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz"). Cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejme súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len "štatistický úrad").

Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre a) jednotopové vozidlá a trojkolky je 0,050 eura, b) osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eura.

So zreteľom na uvedené paragrafy súd potom priznal náhradu trov právneho zastúpenia právnomu zástupcovi žalovanej v celkovej výške 641,77 Eur a to za 5 úkonov právnej pomoci, prevzatie a príprava zastupovania dňa 24.06.2014 (§ 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky), zastupovanie pri pojednávaní dňa 25.06.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) citovanej vyhlášky) vo výške 51,45 Eur, k tomu strata času za 4 polhodiny x 13,40 Eur v celkovej výške 57,60 Eur a cestovné J. Z. C. V. L. Q. A. vo výške 21,52 Eur. Ďalej za zastupovanie na pojednávaní dňa 03.09.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) citovanej vyhlášky) vo výške 51,45 Eur, stratu času za 4 polhodiny x 13,40 Eur vo výške 57,60 Eur, cestovné J. Z. C. V. L. Q. A. vo výške 21,52 Eur, ďalej za písomné podanie vo veci samej zo dňa 16.09.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky) vo výške 51,45 Eur a zastupovanie na pojednávaní dňa 01.10.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) citovanej vyhlášky) vo výške 51,45 Eur, stratu času za 4 polhodiny x 13,40 Eur vo výške 57,60 Eur a cestovné J. Z. C. V. L. Q. A. vo výške 21,52 Eur. V súlade s § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky súd priznal náhradu za stratu času vo výške á 13,40 Eur (nie 14,40 ako si uviedol právny zástupca žalovanej vo svojom vyčíslení trov právneho zastupovania, zrejme omylom), a v súlade s § 15, § 16 ods. 3, 4 citovanej vyhlášky tzv. režijný paušál vo výške á 8,04 Eur a náhradu cestovného v súlade s § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 za vzdialenosť 43 km - Z. C. - L. Q. A., pri spotrebe 5 l nafta, cene pohonných hmôt 1,344 Eur/l a základnej náhrady pre osobné cestné motorové vozidlá vo výške 0,183 eura/km, čím dokopy cestovné náklady predstavovali J. Z. C. V. L. N. sumu vo výške 21,52 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.